

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 31. avgust 2015. godine
Ref. br.: RK 836/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI18/15

Podnosilac

“Iming” D.O.O,
vlasnik Rustem Zogaj

Ocena ustavnosti rešenja AC-I-14-0357-A0001

**Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se
odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju od 5. februara 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je kompanija “Iming” D.O.O., sa sedištem u Stobec, Republika Hrvatska, čiji je vlasnik g. Rustem Zogaj. Podnosioca zahteva zastupaju g. Sahit Bibaj i g. Gafurr Elshani, advokati iz Prištine.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je rešenje Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće PKVS) AC-I-14-0357-A0001 od 5. februara 2015. godine, kojim se potvrđuje rešenje Specijalizovanog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Specijalizovano veće PKVS) C-I-14-0022 od 19. novembra 2014. godine o odbijanju predloga podnosioca zahteva o izdavanju preliminarog sudskog naloga.
3. Osporeno rešenje je uručeno podnosiocu zahteva 9. februara 2015. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti navedenog rešenja Žalbenog veća PKVS, kojim je žalba podnosioca protiv rešenja Specijalizovanog veća PKVS odbijena kao neosnovana.
5. Specijalizovano veće PKVS je odbilo predlog podnosioca zahteva za izdavanje preliminarog sudskog naloga, kojim je podnosilac zahteva tražio privremenu obustavu odluka Odbora direktora Kosovske agencije za privatizaciju o povlačenju akcija i postavljanju Novog preduzeća MIM "Golesh" pod upravu Kosovske agencije za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP).
6. Podnosilac zahteva, takođe, traži od Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) da uvede privremenu meru, odnosno *"ZABRANU IZVRŠENJA ODLUKA KAP-a, sa br. Ref. BD-69/35 od 21. avgusta 2014. godine, odluka Bd-69/36 istog datuma, kao i rešenja Specijalizovanog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova, C-I-14-0022, od 19.11.2014. godine, i rešenja Žalbenog Veća iste Komore, sa br. AC-I-14-0357-A0001, od 05.02.2015. godine, do konačne odluke od strane suda"*.

Pravni osnov

7. Zahtev je zasnovan na članovima 113.7 i 21.4 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 27. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 i pravilima 54. 55. i 56. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

8. Dana 19. februara 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Sudu.
9. Dana 12. marta 2015. godine, predsednik Suda je odlukom GJR. KI18/15 imenovao sudiju Artu Ramu-Hajrizi za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom

KSH. KI18/15 imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Enver Hasani.

10. Dana 30. marta 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je poslao kopiju zahteva PKVS i KAP.
11. Dana 26. juna 2015. godine, predsednica Suda je odlukom GJR. KI18/15 imenovala Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednica je odlukom KSH. KI18/15 imenovala Artu Ramu-Hajrizi za člana Veća za razmatranje umesto Envera Hasanija, čiji je mandat sudije Ustavnog suda okončan 26. juna 2015. godine.
12. Dana 2. jula 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

13. Dana 11. decembra 2007. godine, nakon okončanja procesa privatizacije putem posebnog spin-off postupka, Kosovska poverenička agencija (u daljem tekstu: KPA) zaključuje ugovor sa podnosiocem zahteva o prodaji čitavog akcionarskog kapitala Novog preduzeća MIM "Golesh" DOO (u daljem tekstu: MIM "Golesh").
14. Ugovor zaključen između KPA i podnosioca zahteva obavezuje podnosioca da ispunji nekoliko određenih uslova predviđenih sporazumom o obavezama. Jedan od uslova koji podnosilac treba da izvrši su izvesna finansijska ulaganja i da zaposli jedan broj radnika u određenom roku. Neispunjavanje ovih obaveza može dovesti do povlačenja akcija.
15. Prema spisima predmeta, proizilazi da je KAP, kao pravni naslednik KPA, tokom 2009. godine zbog neispunjavanja obaveza predviđenih u sporazumu o obavezama u određenom roku produžila rok za 2 (dve) godine, koji je okončan 2011. godine.
16. Godine 2012. Odbor direktora KAP, na osnovu neispunjavanja obaveza od strane podnosioca zahteva, doneo je odluku o povlačenju akcija, koja je zatim obustavljena i podnosilac je dobio još jedan rok od 41 meseca da ispunji obaveze. Ovaj rok će isteći u oktobru 2015. godine.
17. Međutim, pre isteka navedenog roka, odnosno 31. avgusta 2014. godine, Odbor direktora KAP (odluka br. BD-69/35) sa obrazloženjem da podnosilac zahteva nije postupao u potpunom skladu sa obavezama koje su bile određene u Sporazumu o obavezama, je odlučio da izvrši odluku Odbora direktora KAP od 16. decembra 2011. godine o povlačenju akcija Novog preduzeća MIM "Golesh" DOO.
18. Istog dana, Odbor direktora KAP (odluka br. BD-69/36) je doneo odluku da stavi Novo preduzeće MIM "Golesh" DOO pod upravu KAP.

19. Dana 23. oktobra 2014. godine, vršilac dužnosti zamenika generalnog direktora KAP je doneo odluku o sprovođenju dve odluke Odbora direktora KAP od 31. avgusta 2014. godine.
20. Dana 30. oktobra 2014. godine, podnosilac zahteva je podneo Specijalizovanom veću PKVS predlog za izdavanje preliminarog sudskog naloga, odnosno privremenu obustavu odluka Odbora direktora KAP od 31. avgusta 2014. godine.
21. Dana 3. novembra 2014. godine, podnosilac zahteva je podneo i tužbu PKVS za poništenje gore navedenih odluka Odbora direktora KAP od 31. avgusta 2014. godine. Na osnovu spisa predmeta, tužba podnosioca zahteva se još uvek nalazi na razmatranju pred PKVS.
22. Dana 19. novembra 2014. godine, Specijalizovano veće PKVS (rešenje C-I-14-0022) je odbilo predlog podnosioca zahteva za izdavanje preliminarog sudskog naloga kao neosnovan.
23. Specijalizovano veće PKVS je u svom rešenju ocenilo da podnosilac zahteva *"[...] nije uspeo da potvrdi da postoje dovoljni razlozi da se obustavi delovanje Odbora direktora KAP što podnosilac zahteva osporava svojom tužbom"*.
24. Specijalizovano veće PKVS, u nastavku, konstatuje: *"Na osnovu ocene nespornih navoda tužioca i u cilju odlučivanja o zahtevu za preliminarni sudski nalog, ostavljajući otvorenu bilo koju ocenu u glavnoj stvari, sud zaključuje da postupak KAP da povuče akcije tužioca iz preduzeća "Golesh" izgleda zakonit, i uopšte ne izaziva štetu, dakle, nema potrebe da se obustavi"*.
25. Kao posledica toga, Specijalizovano veće je zaključilo da stupanje na snagu odluka Odbora direktora KAP *"ne izaziva nikakvu štetu koju treba kasnije nadoknaditi"*.
26. Dana 25. novembra 2014. godine, na rešenje Specijalizovanog veća PKVS o odbijanju izdavanja preliminarog sudskog naloga, podnosilac zahteva je uložio žalbu Žalbenom veću PKVS.
27. U svojoj žalbi, podnosilac zahteva je tražio da se poništi rešenje Specijalizovanog veća i da Žalbeno veće utvrdi da su odluke Odbora direktora KAP od 31. avgusta 2014. godine *"nezakonite i donete u suprotnosti sa zakonskim postupcima na snazi"*. Podnosilac zahteva je u nastavku tvrdio da odlučivanje od strane Odbora direktora KAP nije sprovedeno u skladu sa zakonskim odredbama na snazi.
28. Dana 5. februara 2015. godine, Žalbeno veće PKVS (rešenje AC-I-14-0357-A0001), je odbilo žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdilo rešenje Specijalizovanog veća.

29. U svom rešenju, Žalbeno veće PKVS je ocenilo da su žalbeni navodi podnosioca zahteva da odluke Odbora direktora KAP treba da se donesu kvalifikovanom većinom glasova sa najmanje 5 (pet) članova Odbora, neosnovani.

30. Žalbeno veće PKVS, u nastavku, konstatuje da je ocena Specijalizovanog veća da *“kupac neće imati nikakvu štetu”*, u skladu sa zakonskim odredbama na snazi i obrazložilo da finansijska šteta uvek može da se nadoknadi. Kao posledica toga, Žalbeno veće zaključuje:

“Na osnovu onoga što je gore obrazloženo, Žalbeno veće utvrđuje da je žalba tužioca neosnovana i na taj način se potvrđuje rešenje Specijalizovanog veća kao pravično i zasnovano na zakonu”.

Ovo rešenje Žalbenog veća se odnosi samo na privremenu meru i ne može da ima nikakvih predrasuda o konačnom rešavanju tužbe”.

31. Na osnovu spisa predmeta, proizlazi da je tužba podneta od strane podnosioca zahteva još uvek u postupku razmatranja pred Specijalizovanim većem PKVS.

Navodi podnosioca

32. U svom zahtevu, podnosilac tvrdi da su mu rešenjima Specijalizovanog veća i Žalbenog veća PKVS povređena prava garantovana članom 3. [Jednakost pred Zakonom], članom 24. [Jednakost pred Zakonom], stav 2, članom 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], članom 46. [Zaštita Imovine] Ustava, kao i prava garantovana članom 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije za ljudska prava (u daljem tekstu: EKLJP), i članom 10. Univerzalne deklaracije za ljudska prava (u daljem tekstu: UDLJP).

33. Podnosilac zahteva tvrdi da su Odbor direktora KAP, Specijalizovano veće i Žalbeno veće PKVS, osporenim rešenjima izvršili ozbiljne zakonske povrede, jer je odluka Odbora direktora KAP o povlačenju akcija od 31. avgusta 2014. godine doneta pre isteka roka za ispunjavanje obaveza, koji je produžen odlukom Odbora direktora do oktobra 2015. godine. Podnosilac zahteva, između ostalog, u nastavku tvrdi da se svi postupci Odbora direktora povezuju sa činjenicom da *“AKP-KAP nije dala podnosiocu zahteva saglasnost za ostavljanje nepokretnosti pod hipotekom kako bi se obezbedile kapitalne investicije, što podrazumeva da je pravo ostvareno privatizacijom bilo ograničeno od strane AKP-KAP-a [...]”*.

34. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva o povredi člana 6. EKLJP, podnosilac navodi da parničari nisu jednako tretirani. Podnosilac zahteva u nastavku dodaje da je Žalbeno veće PKVS utvrdilo da odlučivanje u ovom slučaju treba da se sprovede kvalifikovanom većinom i da je u ovom slučaju jedna odluka doneta sa četiri glasa i jednim uzdržanim, dok je druga doneta sa pet pozitivnih glasova.

35. U tom smislu, podnosilac zahteva se obraća Sudu sa zahtevom da ukine osporena rešenja Specijalizovanog veća i Žalbenog veća PKVS i *“da se slučaj ponovo sudi što se tiče mere bezbednosti na takav način da se žalilac [podnosilac zahteva] odmah vrati na kupljena imanja koja su pod kontrolom KAP-a [...].”*
36. Konačno, podnosilac zahteva traži od Suda da uvede privremenu meru, odnosno, da obustavi izvršenje odluke Odbora direktora KAP od 31. avgusta 2014. godine i rešenja Specijalizovanog veća i Žalbenog veća PKVS do donošenja konačne odluke od strane PKVS.

Prihvatljivost zahteva

37. Kako bi Sud mogao da sudi zahtev podnosioca, prvo treba da razmotri da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane Zakonom i u Poslovnikom.
38. Sud se poziva na član 113.7 Ustava koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

Tvrđenje podnosioca zahteva u vezi sa odlukom Odbora direktora KAP

39. Kao što je navedeno, podnosilac zahteva tvrdi da je odluka Odbora direktora KAP o povlačenju akcija od 31. avgusta 2014. godine doneta pre isteka roka za ispunjavanje obaveza i da je odlučivanje pred Odborom direktora KAP sprovedeno u suprotnosti sa odredbama Zakona o KAP.
40. Sud primećuje da je podnosilac zahteva, nakon podnošenja predloga za izdavanje preliminarog sudskog naloga, podneo i tužbu pred PKVS za poništenje navedenih odluka Odbora direktora KAP od 31. avgusta 2014. godine. Tužba podnosioca zahteva se još uvek nalazi na razmatranju pred Specijalizovanim većem PKVS.
41. U tom smislu, Sud se poziva na član 47.2 Zakona, koji propisuje: *„Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva“.*
42. U ovom slučaju, Sud uzima u obzir i pravilo 36 (1), (b) Poslovnika:

(1) *„Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev*

[...]

(b) samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke...

[...]“.

43. S obzirom na činjenicu da se tužba podnosioca zahteva još uvek nalazi na razmatranju pred PKVS, Sud ocenjuje da podnosilac svoje tvrdnje u vezi sa načinom odlučivanja od strane Odbora direktora KAP može da reši i tokom postupka razmatranja njegove tužbe pred PKVS. Na osnovu toga, Sud ocenjuje da su ove tvrdnje preuranjene, jer treba pružiti priliku redovnim sudovima, odnosno PKVS, da okončaju postupke u vezi sa tužbom podnosioca koji su u toku.
44. Svrha pravila iscrpljenja pravnih sredstava je da se u ovom slučaju pruži mogućnost redovnim sudovima da isprave navodne povrede Ustava. Pravilo se zasniva na pretpostavci da pravni poredak Kosova obezbeđuje pravna sredstva protiv povreda ustavnih prava. Ovo je važan aspekt subsidijarnog karaktera Ustava (vidi: slučaj KI41/09, podnosilac zahteva: *AAB – RIINVEST D.O.O.*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivost od 21. januara 2010. godine, i vidi: *Selmouni protiv Francuske* br. 25 803/94, ESLJP, rešenje od 28. jula 1999. godine).
45. Načelo subsidijarnosti traži da podnosilac zahteva iscrpi sve proceduralne mogućnosti u redovnom, upravnom ili sudskom postupku, kako bi se sprečila povreda Ustava ili, ako je do toga došlo, da se ispravi takva povreda osnovnih prava (vidi: slučaj K107/09, podnosilac zahteva: *Demë Kurbogaj i Besnik Kurbogaj*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 19. maja 2010. godine).
46. Shodno tome, Sud ne može da oceni navodne ustavne povrede, a da se prethodno nije pružila prilika redovnim sudovima odnosno PKVS da okonča postupke u vezi sa tužbom podnosioca zahteva koji su u toku, i ispravi navodne povrede.
47. Dakle, Sud zaključuje da su tvrdnje podnosioca zahteva u vezi sa sadržajem i načinom odlučivanja Odbora direktora KAP preuranjene.

Tvrdnje u vezi sa rešenjima PKVS o odbijanju predloga za preliminarne sudski nalog

48. Kao što je pomenuto, podnosilac zahteva osporava rešenja Specijalizovanog veća i Žalbenog veća PKVS u vezi sa njegovim predlogom za preliminarne sudski nalog, tvrdeći da su mu povređena prava iz člana 3. [Jednakost pred Zakonom], člana 24. [Jednakost pred Zakonom], stav 2, člana 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], člana 46. [Zaštita Imovine] Ustava, kao i njegova prava garantovana članom 6. [Pravo na pravičan proces] EKLJP i članom 10. UDLJP.
49. S tim u vezi, Sud uzima u obzir član 48. Zakona, koji propisuje:
- “Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.*
50. Sud se poziva i na pravilo 36 Poslovnika, koje propisuje:

„(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.

51. Sud primećuje da je Žalbeno veće PKVS u svom rešenju utvrdilo da je ocena Specijalizovanog veća da podnosilac zahteva neće imati nikakvu štetu, u skladu sa zakonskim odredbama na snazi i obrazložilo da finansijska šteta uvek može da se nadoknadi. Žalbeno veće je, bez predrasuda prema odluci u vezi sa tužbom podnosioca zahteva pred PKVS, zaključilo da je žalba podnosioca u vezi sa njegovim predlogom za preliminarni sudski nalog neosnovana, potvrđujući rešenje Specijalizovanog veća kao pravično i zasnovano na zakonu.
52. Sud smatra da sama činjenica da je podnosilac zahteva nezadovoljan ishodom odluka redovnih sudova nije dovoljna da podnosilac izgradi tvrdnju o ustavnoj povredi (vidi: *mutatis mutandis* slučaj *Mezotur-Tiszazugi Vizgazdlkodasi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. godine, stav 21). Kada se tvrde takve povrede Ustava, podnosilac zahteva treba da obezbedi obrazloženu tvrdnju i ubedljiv argument (vidi slučaj: KI198/13, podnosilac zahteva: *Kosovska agencija za privatizaciju*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 13. marta 2014. godine).
53. U tom smislu, Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost), navodno počinjenim od strane Vrhovnog suda, osim i ako su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Dakle, Ustavni sud ne može da preuzme ulogu redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, vidi takođe: slučaj KI70/11, podnosilac zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Besart Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
54. Pored toga, kao što je navedeno, Sud primećuje da je obrazloženje dato u rešenju Žalbenog veća PKVS za odbijanje izdavanja preliminarnog sudskog naloga jasno i nakon što je razmotrio postupak u celosti, Sud je našao da okončani postupci pred Specijalizovanim većem i Žalbenim većem PKVS, u pogledu preliminarnog sudskog naloga, nisu bili nepravični i proizvoljni (vidi: slučaj *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
55. Na osnovu navedenih razloga, Sud konstatuje da podnosilac zahteva nije dovoljno potkrepio svoju tvrdnju.
56. Dakle, zahtev podnosioca u vezi sa njegovim tvrdnjama o odbijanju predloga podnosioca za preliminarni sudski nalog je očigledno neosnovan.

57. Kao rezime, na osnovu navedenih obrazloženja, Sud zaključuje da je zahtev podnosioca:
- A. u delu koji se odnosi na njegove tvrdnje u vezi sa sadržajem i načinom odlučivanja od strane Odbora direktora KAP neprihvatljiv, kao preuranjen.
  - B. dok je deo koji se odnosi na njegove tvrdnje u vezi sa odbijanjem predloga podnosioca zahteva za preliminarni sudski nalog, neprihvatljiv kao očigledno neosnovan, jer on nije opravdao svoje tvrdnje o povredi principa jednakosti, zaštite imovine i njegovog prava na pravično i nepristrasno suđenje, na koje se pozvao.

Zahtev za privremenom merom

58. Podnosilac zahteva traži od Suda da uvede privremenu meru, odnosno da obustavi izvršenje odluka Odbora direktora KAP od 31. avgusta 2014. godine; rešenja Specijalizovanog veća PKVS (rešenje C-I-14-0022 od 19. novembra 2014. godine) u vezi sa odbijanjem predloga podnosioca zahteva za preliminarni sudski nalog i rešenja Žalbenog veća (rešenje AC-I-14-0357-A0001, od 5. februara 2015. godine).
59. Podnosilac zahteva tvrdi da je uvođenje privremene mere potrebno: *"[...] pošto je zbog nemogućnosti raspolaganja sredstvima i mašinerijom u koju su investirani milioni, otpušteno stotine radnika sa posla, oštećen je osim interesa stranog investitora čija je investicija zagarantovana Zakonom o stranim investicijama na Kosovu, žalilac smatra da je oštećen i da se oštećuje i javni interes masivnim otpuštanjem radnika sa posla za koje je žalilac investirao i u njihovo specifično kvalifikovanje, osim plata, i imamo i oštećenja imovine koja je ostala bez nadzora i brige"*.
60. Pored toga, kako bi Sud uveo privremenu meru, u skladu sa pravilom 55 (4) Poslovnika, treba da utvrdi:
- "(a) strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala je prima facie slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta;*
- (b) strana koja zahteva uvođenje privremenih mera je dokazala da će pretrpeti nepopravljivu štetu ukoliko se ne dozvoli privremena mera"*.
61. Kao što je utvrđeno zahtev je neprihvatljiv, jer su tvrdnje podnosioca zahteva u vezi sa načinom odlučivanja od strane Odbora direktora KAP preuranjene, dok su njegove tvrdnje u vezi sa rešenjima Specijalizovanog veća i Žalbenog veća u vezi sa izdavanjem preliminarnog sudskog naloga očigledno neosnovane.

62. Štaviše, Sud naglašava da zahtev za uvođenje privremene mere treba argumentovati na realnoj osnovi postojanja rizika ili uzrokovanja nepopravljive štete, čija bi vrednost bila nenadoknadiva u materijalnom i monetarnom smislu (vidi: KI187/13, podnosilac *N. Jovanović*, Ustavni sud, presuda od 16. aprila 2014. godine, stav 74.)
63. Dakle, zahtev podnosioca za uvođenje privremene mere treba da se odbije kao neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članovima 27, 47.2 i 48. Zakona i pravilima 36 (1), (b) i (d), 36 (2) (b) i (d), 55 (4) i 56 (2) i (3) Poslovnika, 31. avgust 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenom merom;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednica Ustavnog suda

Artta Rama-Hajrizi